

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady o postoji Unie vzešlém ze zasedání Smíšeného výboru pro celní spolupráci EU a USA a týkajícím se vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů Evropské unie a programu celního a obchodního partnerství proti terorismu Spojených států

(2012/C 160/01)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, a zejména na článek 41 uvedeného nařízení ⁽²⁾,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO

I. ÚVOD

I.1 Konzultace evropského inspektora ochrany údajů a cíl stanoviska

1. Dne 5. ledna 2011 přijala Komise návrh rozhodnutí Rady o postoji Unie vzešlém ze zasedání Smíšeného výboru pro celní spolupráci EU a USA a týkajícím se vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů Evropské unie a programu celního a obchodního partnerství proti terorismu Spojených států ⁽³⁾ (dále jen „návrh“). Návrh byl téhož dne odeslán evropskému inspektorovi ochrany údajů.
2. Evropský inspektor ochrany údajů byl předtím neformálně konzultován a zaslal Komisi řadu neformálních připomínek. Cílem tohoto stanoviska je uvedené připomínky doplnit na základě stávajícího návrhu a zveřejnit názory evropského inspektora ochrany údajů.
3. Evropský inspektor ochrany údajů bere na vědomí, že zpracování osobních údajů není klíčovým prvkem návrhu. Většina zpracovávaných informací nebude obsahovat osobní údaje ve smyslu definovaném v právních předpisech o ochraně údajů ⁽⁴⁾. I za těchto okolností by však právní předpisy o ochraně údajů měly být v příslušných případech dodržovány, jak bude vysvětleno níže.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 937 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Uvedených v bodech 8 a 9 tohoto stanoviska.

I.2 Souvislosti návrhu

4. Cílem návrhu je stanovit vzájemné uznávání programů obchodního partnerství EU a USA – jmenovitě programu oprávněných hospodářských subjektů EU a programu celního a obchodního partnerství proti terorismu Spojených států – a usnadnit tak obchod hospodářským subjektům, které investovaly do bezpečnosti dodavatelského řetězce a jsou členy jednoho z těchto programů.
5. Vztahy mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými v oblasti cel jsou upraveny Dohodou o celní spolupráci a vzájemné pomoci v celních otázkách (dále jen „dohoda“) ⁽¹⁾. Tato dohoda zřizuje Smíšený výbor pro celní spolupráci (dále jen „smíšený výbor“), který tvoří zástupci celních orgánů EU a USA. Vzájemné uznávání má být stanoveno rozhodnutím tohoto výboru. Návrh proto zahrnuje:
 - důvodovou zprávu,
 - návrh rozhodnutí Rady, který uvádí, že EU zaujme ve smíšeném výboru postoj stanovený v návrhu rozhodnutí o vzájemném uznávání,
 - návrh rozhodnutí smíšeného výboru o vzájemném uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů Evropské unie a programu celního a obchodního partnerství proti terorismu Spojených států (dále jen „návrh rozhodnutí“) ⁽²⁾.
6. Návrh rozhodnutí mají uplatňovat celní orgány, které stanovily postup pro společná vyhodnocení (podávání žádostí o přiznání členství pro hospodářské subjekty, posuzování žádostí, přiznání členství a monitorování statusu členství).
7. Řádné fungování vzájemného uznávání je proto založeno na výměně informací mezi celními orgány EU a USA o hospodářských subjektech, které již jsou členy programu partnerství.

II. ANALÝZA NÁVRHU ROZHODNUTÍ

II.1 Zpracování údajů o fyzických osobách

8. Ačkoli účelem návrhu rozhodnutí není zpracovávání osobních údajů, některé z vyměňovaných informací se budou týkat fyzických osob, zvláště pokud je daný hospodářský subjekt fyzickou osobou ⁽³⁾ nebo pokud oficiální název právnické osoby vystupující jako hospodářský subjekt identifikuje fyzickou osobu ⁽⁴⁾.
9. Relevantnost ochrany údajů v této souvislosti zdůraznil Evropský soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Schecke. Podle Soudního dvora se právnické osoby mohou dovolávat ochrany práv na soukromí a ochranu údajů, která stanoví Listina základních práv Evropské unie, jestliže oficiální název právnické osoby identifikuje jednu nebo více fyzických osob ⁽⁵⁾. Toto stanovisko bude proto analyzovat, jak je v návrhu rozhodnutí upravena výměna osobních údajů týkajících se hospodářských subjektů.

⁽¹⁾ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o celní spolupráci a vzájemné pomoci v celních otázkách (Úř. věst. L 222, 12.8.1997, s. 17), k dispozici na adrese <http://ec.europa.eu/world/agreements/prepareCreateTreatiesWorkspace/treatiesGeneralData.do?step=0&redirect=true&treatyId=308> (shrnutí a úplné znění).

⁽²⁾ Návrh rozhodnutí smíšeného výboru USA–EU pro celní spolupráci týkající se vzájemného uznávání programu celního a obchodního partnerství proti terorismu Spojených států a programu oprávněných hospodářských subjektů Evropské unie.

⁽³⁾ Osobní údaje jsou definovány v čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES a v čl. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 45/2001 jako „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě“.

⁽⁴⁾ Viz také stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady o postoji Unie v rámci Smíšeného výboru pro celní spolupráci mezi EU a Japonskem ohledně vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů v Evropské unii a v Japonsku, k dispozici na adrese <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:190:0002:0006:CS:PDF>

⁽⁵⁾ Evropský soudní dvůr, 9. listopadu 2010, Volker und Markus Schecke, C-92/09 a C-93/09, bod 53 (k dispozici na adrese <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=79001&doclang=CS&mode=&part=1>).

II.2 Použitelnost rámce ochrany údajů EU

10. Zpracování budou provádět celní orgány definované v čl. 1 písm. b) dohody ⁽¹⁾. Tento pojem se v EU týká „příslušných útvarů“ Evropské komise a celních orgánů členských států EU. Podle právních předpisů EU o ochraně údajů se zpracování údajů členskými státy EU řídí směrnicí 95/46/ES (dále jen „směrnice o ochraně údajů“) a vnitrostátními právními předpisy, kterými se směrnice o ochraně údajů provádí, přičemž zpracování osobních údajů orgány a institucemi EU se řídí nařízením (ES) č. 45/2001 (dále jen „nařízení“). Proto je v tomto případě použitelná jak směrnice o ochraně údajů, tak nařízení.

II.3 Úroveň ochrany

11. Výměny informací se povedou v elektronické podobě a v souladu s dohodou. Čl. 17 odst. 2 dohody uvádí, že osobní údaje lze mezi stranami dohody předávat pouze v případě, že strana, která má být příjemcem údajů, zaručí úroveň ochrany alespoň rovnocennou úrovni ochrany platné v daném konkrétním případě v zemi, která údaje poskytuje.
12. Evropský inspektor ochrany údajů vítá toto ustanovení, které by mělo být chápáno jako ustanovení, jehož cílem je dodržení právních předpisů EU v oblasti ochrany údajů. Podle článku 25 směrnice o ochraně údajů a článku 9 nařízení je hlavním pravidlem to, že údaje lze z EU do třetích zemí předávat, pouze pokud přijímající země zajistí „odpovídající“ úroveň ochrany ⁽²⁾. Čl. 17 odst. 2 dohody se proto zdá být přísnější než směrnice o ochraně údajů.
13. Proto by mělo být na základě všech relevantních okolností analyzováno, zda přijímající orgány ve Spojených státech amerických skutečně zaručují rovnocennou úroveň ochrany (nebo alespoň „odpovídající“ úroveň). Analýza toho, zda je úroveň odpovídající, musí být provedena s ohledem na všechny okolnosti týkající se předání nebo předávání údajů ⁽³⁾.
14. Evropská komise nekonstatovala, že Spojené státy americké jako celek zajišťují odpovídající úroveň ochrany. Vzhledem k tomu, že neexistuje rozhodnutí o obecné přiměřenosti, mohou správci údajů ⁽⁴⁾ pod dohledem orgánů pro ochranu údajů ⁽⁵⁾ rozhodnout, že ochrana poskytovaná v konkrétním případě je odpovídající. Členské státy EU (nebo evropský inspektor ochrany údajů, jestliže předání údajů provádějí orgány či instituce EU) mohou rovněž povolit konkrétní předání nebo předávání osobních údajů do třetí země, pokud správce údajů poskytne dostatečná ochranná opatření ⁽⁶⁾.
15. Tato *ad hoc* přijímaná rozhodnutí o přiměřenosti by mohla být použita v případě, že vnitrostátní celní orgány a útvary Evropské komise odpovědné za celní záležitosti předloží dostatečné důkazy podporující tvrzení o přijetí dostatečných ochranných opatření celními orgány USA týkajícími se předání údajů předpokládaných v návrhu rozhodnutí ⁽⁷⁾.
16. Evropský inspektor ochrany údajů však nemá dostatečné důkazy o tom, že celní orgány USA zajišťují úroveň ochrany údajů, která je „odpovídající“ nebo „alespoň rovnocenná úrovni ochrany údajů platné v daném konkrétním případě v zemi, která údaje poskytuje,“ jak požaduje čl. 17 odst. 2 dohody.

⁽¹⁾ Viz oddíl I odst. 2 návrhu rozhodnutí.

⁽²⁾ Nařízení dodává, že tato předání lze uskutečnit pouze v případě, že jsou údaje předávány „výlučně proto, aby umožnily provedení úkolů spadajících do pravomoci správce“.

⁽³⁾ Viz čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení, čl. 25 odst. 1 a 2 směrnice o ochraně údajů a vnitrostátní právní předpisy členských států EU, které je provádějí. Viz také výše zmíněné stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k celní spolupráci mezi EU a Japonskem.

⁽⁴⁾ V těchto případech celní orgány EU a jejich členských států.

⁽⁵⁾ V některých členských státech mohou předání údajů povolit pouze orgány pro ochranu údajů.

⁽⁶⁾ Čl. 26 odst. 2 směrnice o ochraně údajů a čl. 9 odst. 7 nařízení.

⁽⁷⁾ Viz též dopis evropského inspektora ochrany údajů o „Předávání osobních údajů do třetích zemí: „přiměřenost“ zajištěná signatáři úmluvy Rady Evropy č. 108 (případ 2009-0333)“, k dispozici na adrese http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2009/09-07-02_OLAF_transfer_third_countries_EN.pdf

17. Evropský inspektor ochrany údajů proto naléhavě žádá, aby bylo zabezpečeno, že evropskému inspektorovi ochrany údajů a vnitrostátním orgánům pro ochranu údajů budou k dispozici důkazy o tom, že celní orgány USA zajišťují úroveň ochrany údajů, která je „odpovídající“ nebo „alespoň rovnocenná úrovni ochrany údajů platné v daném konkrétním případě v zemi, která údaje poskytuje“, jak požaduje čl. 17 odst. 2 dohody. To by mělo být požadováno ustanovením v návrhu rozhodnutí.
18. A konečně, předávání osobních údajů z EU do zemí, které nezaručují „odpovídající“ úroveň ochrany údajů, lze povolit rovněž v případě, kdy neplatí žádná z výjimek podle čl. 26 odst. 1 směrnice o ochraně údajů nebo čl. 9 odst. 6 nařízení. V tomto konkrétním případě by mělo být argumentováno tím, že „předání je nezbytné nebo se stává právně závazným z důvodů důležitého veřejného zájmu“⁽¹⁾. Tyto výjimky by však měly být vykládány restriktivně a nemohou být základem hromadného nebo systematického předávání osobních údajů⁽²⁾. Podle názoru evropského inspektora ochrany údajů by tyto výjimky v daném případě nebyly ku prospěchu.

II.4 Omezení účelu

19. Oddíl V odst. 1 návrhu rozhodnutí uvádí, že vyměňované údaje mohou přijímající celní orgány zpracovávat pouze pro účely provedení návrhu rozhodnutí v souladu s článkem 17 dohody.
20. Zpracování pro jiné účely však umožňuje i oddíl V odst. 3 čtvrtá odrážka a čl. 17 odst. 3 dohody. Vzhledem k tomu, že účely návrhu rozhodnutí přesahují rámec celní spolupráce a zahrnují boj proti terorismu, evropský inspektor ochrany údajů doporučuje upřesnit v textu rozhodnutí všechny možné účely předávání osobních údajů. Veškeré předávané údaje by navíc měly být vzhledem k plnění těchto účelů nezbytné a přiměřené. Je třeba také specifikovat, že subjekty údajů by měly být komplexně informovány o všech účelech a podmínkách zpracování jejich osobních údajů.

II.5 Kategorie údajů, které mají být vyměňovány

21. Údaje o členech programů obchodního partnerství, které mohou být vyměňovány mezi celními orgány, jsou tyto: název, adresa, status členství, datum potvrzení nebo oprávnění, pozastavení a zrušení, jedinečné číslo oprávnění nebo identifikační číslo a „údaje, které mohou být vzájemně určeny mezi celními orgány, případně podléhají nezbytným ochranným opatřením“⁽³⁾. Protože tato poslední oblast je příliš otevřená, doporučuje evropský inspektor ochrany údajů upřesnit, které kategorie údajů může zahrnovat.
22. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž upozorňuje, že vyměňované údaje mohou obsahovat údaje o trestných činech nebo podezřeních ze spáchání trestného činu, například údaje týkající se pozastavení a zrušení členství. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že právní předpisy EU o ochraně údajů omezují zpracování osobních údajů týkajících se protiprávního jednání, rozsudků v trestních věcech nebo bezpečnostních opatření⁽⁴⁾. Zpracování těchto kategorií údajů může podléhat předběžné kontrole ze strany evropského inspektora ochrany údajů nebo vnitrostátních orgánů členských států EU pro ochranu údajů⁽⁵⁾.

II.6 Další předávání údajů

23. Oddíl V odst. 3 třetí odrážka umožňuje předání údajů třetím zemím nebo mezinárodním subjektům za předpokladu předchozího souhlasu orgánu, který poskytl tyto informace, a to pouze v souladu s podmínkami tímto orgánem stanovenými. Další předávání by nemělo být povoleno, nebude-li uvedeno odůvodnění.

⁽¹⁾ Viz čl. 9 odst. 6 písm. d) nařízení nebo čl. 26 odst. 1 písm. d) směrnice o ochraně údajů, kdy tyto případy podle 58. bodu odůvodnění směrnice o ochraně údajů zahrnují předávání údajů mezi daňovými nebo celními orgány.

⁽²⁾ Viz pracovní dokument pracovní skupiny zřízené podle článku 29 ze dne 25. listopadu 2005 o jednotném výkladu čl. 26 odst. 1 směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 (WP114), strany 7–9, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2005/wp114_cs.pdf

⁽³⁾ Viz oddíl IV odst. 3 písm. a) až g) návrhu rozhodnutí.

⁽⁴⁾ Viz čl. 8 odst. 5 směrnice 95/46/ES a čl. 10 odst. 5 nařízení (ES) č. 45/2001.

⁽⁵⁾ Viz čl. 27 písm. a) nařízení (ES) č. 45/2001 a vnitrostátní právní předpisy členských států EU v oblasti ochrany údajů, kterými se provádí článek 20 směrnice 95/46/ES.

24. Proto se zdá, že by oddíl V odst. 3 měl obsahovat ustanovení podobné ustanovení obsaženému v čl. 17 odst. 2 dohody, které bude uvádět, že osobní údaje lze do třetí země předávat pouze v případě, že přijímající země zaručí úroveň ochrany alespoň rovnocennou úrovní ochrany, kterou požaduje návrh rozhodnutí. Ochranu zaručenou osobním údajům podle tohoto návrhu rozhodnutí by jinak bylo možné obcházet dalším předáváním údajů.
25. Toto ustanovení by mělo v každém případě specifikovat účely takových předání údajů a konkrétní situace, v nichž jsou předání povolena. Mělo by také výslovně uvádět, že nezbytnost a přiměřenost dalšího mezinárodního předávání údajů musí být hodnocena v každém jednotlivém případě a že hromadné nebo systematické předávání osobních údajů není dovoleno. Do textu by měla být zahrnuta i povinnost informovat subjekty údajů o možnosti dalších mezinárodních předávání údajů.

II.7 Uchovávání údajů

26. Evropský inspektor ochrany údajů vítá oddíl V odst. 2, který zakazuje zpracovávat nebo uchovávat informace déle, než je nutné pro účel, pro který jsou předávány. Měla by však být stanovena i maximální lhůta pro uchovávání údajů.

II.8 Bezpečnost a odpovědnost

27. Oddíl IV uvádí, že výměny informací se povedou v elektronické podobě. Podle evropského inspektora ochrany údajů by měl tento oddíl uvádět více podrobností o systému výměny informací, který bude zřízen. V každém případě by zvolený systém měl od fáze návrhu začleňovat ochranu soukromí a údajů (ochrana soukromí již od návrhu).
28. V této souvislosti evropský inspektor ochrany údajů vítá bezpečnostní opatření stanovená v oddíle V odst. 3 první a druhé odrážce, která zahrnují kontrolu přístupu, „[ochranu] před neoprávněným přístupem, šířením, pozměněním, vymazáním či zničením“ a kontrolu toho, zda jsou údaje určeny pouze pro účely návrhu rozhodnutí. Rovněž vítá vedení záznamů o přístupu stanovené v oddíle V odst. 3 páté odrážce.
29. Evropský inspektor ochrany údajů také doporučuje zařadit do těchto ustanovení povinnost provádět posouzení dopadu na ochranu údajů (včetně posouzení rizik) před zahájením výměn údajů. Posouzení by mělo zahrnovat posouzení rizik a opatření předpokládaná k řešení daných rizik⁽¹⁾. Text by měl také upřesňovat, že soulad s těmito opatřeními a jejich provádění by měly být předmětem periodických auditů a podávání zpráv. Tato otázka je ještě relevantnější, pokud vezmeme v úvahu možnost, že budou zpracovávány citlivé údaje.

II.9 Kvalita údajů a práva subjektů údajů

30. Evropský inspektor ochrany údajů vítá povinnost celních orgánů zajistit, aby vyměněné informace byly přesné a byly pravidelně aktualizovány (viz oddíl V odst. 2 a oddíl V odst. 5). Vítá také oddíl V odst. 4, který zaručuje hospodářským subjektům, které jsou členy programu partnerství, právo na přístup k jejich osobním údajům a na jejich opravu.
31. Evropský inspektor ochrany údajů však konstatuje, že výkon těchto práv podléhá vnitrostátním právním předpisům daného celního orgánu. Pokud jde o údaje poskytované celními orgány EU, také s cílem zaručit „odpovídající“ úroveň ochrany (viz oddíl II.3 tohoto stanoviska), měla by být tato práva omezena pouze tehdy, pokud je takové omezení nezbytné pro ochranu důležitého hospodářského či finančního zájmu.
32. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž vítá, že celní orgány jsou povinny vymazat údaje, které obdržely, pokud jejich sběr nebo další zpracování jsou v rozporu s návrhem rozhodnutí nebo s dohodou⁽²⁾. Evropský inspektor ochrany údajů by chtěl připomenout, že v souladu s čl. 17 odst. 2 dohody by se toto ustanovení použilo na jakékoli zpracování údajů, které je v rozporu s právními předpisy EU o ochraně údajů.

⁽¹⁾ Jak již předpokládá článek 33 nového návrhu nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) (KOM(2012) 11/4 návrh).

⁽²⁾ Viz oddíl V odst. 5 návrhu rozhodnutí.

33. Evropský inspektor ochrany údajů vítá povinnost celních orgánů informovat členy programu o jejich možnostech domáhat se nápravy ⁽¹⁾. Mělo by však být vyjasněno, jaké jsou možnosti nápravy v případě porušení opatření na ochranu údajů, která zaručuje návrh rozhodnutí. Toto ustanovení by rovněž mělo upřesňovat, že o možnostech domáhat se nápravy by měly být informovány i ostatní subjekty údajů (jmenovitě hospodářské subjekty, které žádají o členství).

II.10 Dohled

34. Evropský inspektor ochrany údajů vítá oddíl V odst. 6, který stanoví, že na dodržování celého oddílu V „dohlížejí [jejich] příslušné nezávislé orgány“, tedy vedoucí Úřadu pro ochranu soukromí Ministerstva pro vnitřní bezpečnost Spojených států amerických, evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní orgány pro ochranu údajů.
35. Mělo by být také upřesněno, že evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní orgány pro ochranu údajů by měli dohlížet na to, zda je úroveň ochrany poskytovaná osobním údajům přijímajícím celním orgánem „odpovídající“ (viz oddíl III.1.). Oddíl IV by měl také podléhat dohledu a přezkumu.

III. ZÁVĚR

36. Evropský inspektor ochrany údajů vítá bezpečnostní opatření stanovená v návrhu rozhodnutí, zejména pokud jde o bezpečnost údajů. Evropskému inspektorovi ochrany údajů a vnitrostátní orgánům pro ochranu údajů by však měly být k dispozici důkazy o tom, že celní orgány USA zajišťují úroveň ochrany údajů, která je „odpovídající“ nebo „alespoň rovnocenná úrovni ochrany údajů platné v daném konkrétním případě v zemi, která údaje poskytuje“, jak požaduje čl. 17 odst. 2 dohody. To by mělo být požadováno ustanovením v návrhu rozhodnutí.

37. Kromě toho evropský inspektor ochrany údajů doporučuje toto:

- upřesnit účel(y) výměn údajů předpokládaných v návrhu rozhodnutí, který(é) by měl(y) být nezbytný(é) a přiměřený(é),
- upřesnit kategorie údajů spadajících do oddílu IV odst. 3 písm. g),
- upřesnit, že v případě odůvodněné nezbytnosti dalšího mezinárodního předávání údajů, by toto mělo být v každém individuálním případě povoleno pouze pro slučitelné účely a pouze za předpokladu, že přijímající země zaručí úroveň ochrany alespoň rovnocennou úrovni ochrany, kterou požaduje návrh rozhodnutí,
- začlenit povinnost informovat o výše uvedeném všechny subjekty údajů,
- doplnit ustanovení o bezpečnosti,
- upřesnit maximální lhůty pro uchování údajů,
- neomezovat práva subjektů údajů v EU, jestliže takové omezení nebude nezbytné pro ochranu důležitého hospodářského nebo finančního zájmu,
- zaručit právo na nápravu,
- stanovit dohled nad oddílem IV a přezkum tohoto oddílu,
- upřesnit, že evropský inspektor ochrany údajů, vnitrostátní orgány členských států EU pro ochranu údajů a vedoucí Úřadu pro ochranu soukromí Ministerstva pro vnitřní bezpečnost Spojených států amerických by měli dohlížet na to, zda jsou ochranná opatření uplatňovaná přijímajícím celním orgánem s cílem zajistit odpovídající úroveň ochrany osobních údajů účinná a v souladu s požadavky EU.

⁽¹⁾ Viz oddíl V odst. 4 poslední věta.

38. Evropský inspektor ochrany údajů také upozorňuje, že návrh může znamenat zpracování osobních údajů o trestných činech nebo podezřeních ze spáchání trestného činu. Tyto údaje podle právních předpisů EU podléhají přísnějším ochranným opatřením a mohou podléhat předběžné kontrole ze strany evropského inspektora ochrany údajů a vnitrostátních orgánů členských států EU pro ochranu údajů.

V Bruselu dne 9. února 2012.

Giovanni BUTTARELLI
zástupce evropského inspektora ochrany údajů
